

Aneu, jo us envio

Butlletí del Seminari Diocesà de Terrassa

**Els ho han deixat tot
per servir-te**

«Qui vulgui ser important, ha de ser el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots, com el Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres, i a donar la seva vida com a preu de rescat per a tots els homes.» (Mc 10,40-45)

Aquestes paraules del Senyor ens assenyalen el camí a seguir. El sacerdot, cridat a fer present a Jesús el Bon Pastor, ho deixa tot i dóna la pròpia vida servint els germans per a que puguin tenir la vida dels fills de Déu.

EL TRIMESTRE EN IMATGES

Sopar de Nadal

Partit de futbol mossens-seminaristes

Grup d'infants Amics de Jesús

Ministeris de lector i acòlit

Els exàmens del primer semestre

Ordenació presbiteral de Mn. David Remolar

PREGUNTA A UN SEMINARISTA

seminariterrassa@hotmail.com

És difícil la pregària?

Preguem per viure. Perquè viure significa estimar. L'amor neix i viu de l'encontre amb l'amor de Déu. Sant Agustí ve a dir: «Quan estimo a un germà, me n'adono que aquest amor no ve de mi, sinó que ve d'Algú superior a mi: Déu.» Pregar és parlar amb Déu Pare a través del Fill Jesucrist en l'Esperit Sant.

L'amor és donació, és superar les diferències per formar una unitat. Déu ens ha estimat primer i té la iniciativa de l'encontre en la pregària. Ell ens ensenya a pregar: els apòstols el van veure pregar i els ensenyà el Parenostre. **Per tant, la pregària no pot ser difícil, sinó que ha de ser un encontre amb Déu que em crida a estar amb Ell.**

Per pregar primer cal donar cada dia una mica del nostre temps a Déu. Trobar un lloc tranquil i silenciós: a mi em va molt bé pregar davant del sagrari, on tenim a Jesús realment present en l'Eucaristia. En aquest sacrament és on ha perpetuat la seva Presència entre nosaltres.

Cal deixar-se estimar per Aquell qui m'ha estimat primer, llavors el començaré a estimar. Ens hem d'enamorar del Crist, sense cap temença, com ens deia el Papa Joan Pau II: «No tingueu por!, Obriu de bat a bat les portes a Crist!». Ser humil: reconèixer que sense l'ajuda de Déu no sóc res.

Quan preguis pots demanar, donar gràcies, explicar-li les teves dificultats, el teu dolor, el teu pecat, els teus dubtes, pregar pels altres, abandonar-ho tot en les mans de Déu... Crist, Bon Pastor, es carrega sobre la seva esquena tot el que li confiem i alleugera el nostre sofriment. També ajuda llegir l'Evangeli que ens proposa l'Església pel dia, i meditar què em diu Jesús amb la seva Paraula. Per tant, escoltar la Paraula de vida. Identificar-me amb els personatges que intervenen en l'Evangeli. I quan no sàpigues què dir «*mira como te mira el Amado*» diu santa Teresa de Jesús. Un mirar i escoltar. Descansa en el Senyor.

Si fas de Crist el centre de la teva vida, la teva oració serà constant. Persevera humilment donant a Déu tot el temps que aconseguis donar-li i te n'adonaràs que tot el que fas, ho fas per amor a Ell, unit a Ell: decidiràs amb Ell, patiràs amb Ell i t'alegraràs amb Ell. És units a Ell que ens cristifiquem, que ens santifiquem. Déu ens estima, s'ha apropat a nosaltres per mitjà del seu Fill fet home, i ens ha deixat Maria, la seva mare, com a intercessora pels homes a Déu. Ara espera que tu t'apropis a Ell: «Tinc set ardent de ser estimat pels homes en el Santíssim Sacrament».

Agustín Villalba Bellido
Primer de Teologia

Ordenació Presbiteral de Mn. David Remolar

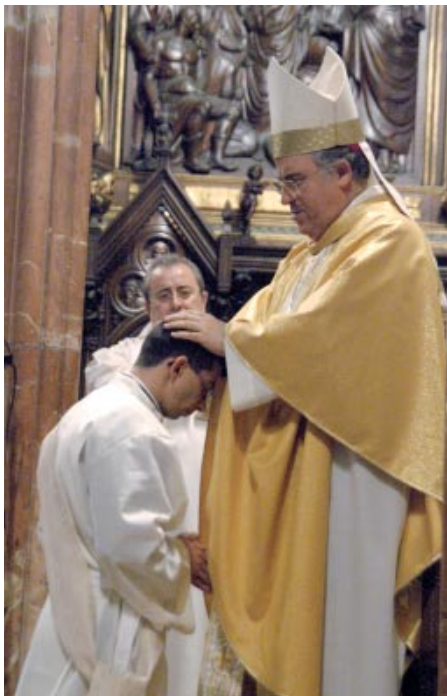
Què és per a tu ser capellà?

Ser prevere és per a mi el do més gran que el Senyor m'hagi donat. És sentir que el meu ésser i el meu obrar han d'anar units a Ell. Ser prevere és fer de la meua vida una ofrena agradable a Déu per als altres. Partir-me i compartir-me amb aquells que tinc al meu costat, igual que el Senyor es parteix i es comparteix en l'Eucaristia.

Ser capellà és ser testimoni de Jesucrist enmig del món: no en les grans coses, sinó en les petites coses de cada dia, sabent que tot el que faig està en relació amb la crida que he sentit i he intentat respondre des de la meua limitació de persona humana; sabent-me pobre i petit, però àdhuc sentint que Déu mai no em deixa de la mà: «En tens prou amb la meua gràcia...» (2Cor 12,9).

Jesucrist vol preveres enviats al món per a continuar els gestos de compassió i amor que Ell va realitzar. Jo seré la seva veu i els seus braços. Jo portaré a terme el seu encàrrec: «Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat» (Mt 28,19).

A través del sagrament de l'Orde he rebut el do de l'Esperit Sant que em configura a Jesucrist, m'omple de la caritat pastoral per saber estimar com el Senyor estima, m'enforteix per a exercir

la missió que se'm confia per així complir amb la tasca d'anunciar la paraula de Déu, presidir les celebracions litúrgiques i pasturar la comunitat.

Quin consell li donaries a un jove que s'està plantejant ser capellà?

Si escoltes la veu del Senyor que et diu «Vine amb mi, segueix-me» no tinguis por. És la mateixa crida que van escoltar els primers deixebles però és necessari que responguis i que no et facis el sord. No ho dubtis és la millor decisió de la teua vida, és la possibilitat benaurada d'estar sempre amb el Senyor. Aquesta donació i comunió de vida amb Ell són obra de l'Esperit Sant que farà néixer en el teu cor el desig de seguir a Jesucrist en castedat, pobresa i obediència, per reproduir la seva imatge i continuar la seva missió de salvació. Demana orientació al teu confessor o director espiritual, truca al Seminari. També cal

dir que aquest «deixar» suposa abnegació i exigeix renunciar-escollir a uns béns que tenen un gran significat humà i cristià com són: el sagrament del matrimoni, la vida en família i la lliure disposició d'un mateix. Ha de ser una renúncia, o millor dit una elecció, que has de fer per amor, amb alegria i lliurement, perquè no has de tenir en compte les coses que deixes sinó el tresor que se t'ofereix i que reps.

Mn. David Remolar

Ser apòstol segons sant Pau

«Tot ho considero una pèrdua, comparat amb el bé suprem que és conèixer Jesucrist, el meu Senyor. Per ell m'he avingut a perdre-ho tot i a considerar-ho escòria, a canvi de guanyar-lo a ell i de viure unit a ell.» (Fil 3,7-8)

«Ens vam comportar enmig vostre amb tota dolcesa, com una mare que cria i dona escalf als seus fills. El nostre afecte per vosaltres era tan gran, que estàvem decidits a donar-vos, no tan sols l'Evangeli de Déu, sinó fins i tot les nostres pròpies vides.» (1Te 2,7-8)

«Fills meus, sento dolors de part com si us tornés a infantar, i no els acabaré fins que Crist no quedi format en vosaltres.» (Gal 4,19)

«De bon grat, doncs, gastaré el que tinc i em desgastaré jo mateix per vosaltres.» (2Co 12,15)

«Perquè per a mi, viure és Crist, i morir m'és un guany; però si continuo vivint, podré fer un treball profitós. No sé, doncs, què escollir.» (Fil 1,21-22)

«No és que ens refiem de nosaltres mateixos, com si fóssim capaços de fer res pel nostre compte: tot el que podem fer ve de Déu; ell ens ha fet capaços de ser servidors de la Nova Aliança.» (2Co 3,5-6)

«Estic crucificat amb Crist. Ja no sóc jo qui visc; és Crist qui viu en mi.» (Gal 2,20)

ESPAI VOCACIONAL

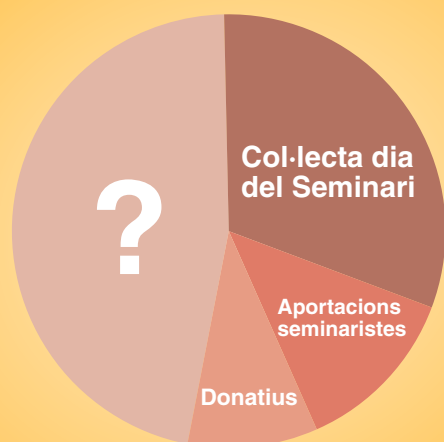

L'espai vocacional pretén ser un àmbit tranquil que t'ajudi a discernir si Déu et crida a ser sacerdot, o no. En ell trobaràs joves que, com tu, també s'estan plantejant la seva vocació.

Pròxima trobada: 16 de maig

Més informació: Tel. 936 744 999

Com es financia el Seminari?

Necessitem el teu ajut

TESTIMONI VOCACIONAL

Mi nombre es Andrés Ramírez y soy originario de Medellín, Colombia. Mi testimonio vocacional es el de un joven que desde temprana edad fue sumergiéndose en el misterio de Dios. Especialmente por dos motivos: el primero, la influencia de mi familia, que son católicos constantes y el segundo, Medellín, la ciudad donde nací y pasé mi niñez, de tradición católica.

Crecí y atendí la escuela como cualquier otro chico de mi edad. Eso sí, cuando llegaban las fiestas de la patrona de la virgen de Chiquinquirá o Semana Santa, con un grupo de chicos del barrio, jugábamos a la banda y a hacer procesiones, hasta que tuve la edad suficiente y, por la invitación de un primo, ingresé en los acólitos (monaguillos) durante unos 3 años. Allí aprendí a querer más las cosas de Dios, especialmente la Eucaristía.

Terminé la secundaria y viajé junto a mi madre a los Estados Unidos en busca de mejores oportunidades. Allí me alejé un poco de la Iglesia pues cuando vas a un país te dejas desbordar por sus atracciones. Eso sí, no dejaba la Eucaristía. En una de ellas una hermana me invitó a formar parte del grupo de jóvenes y le dije que no pero, como en el Evangelio, decidí ir al siguiente domingo. Allí estuve también unos dos años formando parte de la pastoral juvenil.

Fue en la pastoral juvenil donde se encendió de nuevo el «clic» para hacerme sacerdote, aunque siempre hacía como si no escuchase. Fue pasando el tiempo y me dediqué a estudiar para ser técnico de aviación y a compartir el tiempo con la que era mi novia. Sin embargo, siempre había algo en mi mente que quedaba insatisfecho: era la llamada de Dios. Busqué un sacerdote con el que fui compartiendo las ideas y pensamientos que venían a mi mente.

Lo que más me empujaba a seguir la llamada era ver la gente que sufría las consecuencias de la inmigración, la desigualdad social y, por encima de todo, el amor que le tengo a la Eucaristía. Empecé a asistir diariamente antes de ir al trabajo y allí le pedía al Señor que me permitiera ingresar en un buen Seminario.

Pasaba el tiempo y a veces me desesperaba, pues creía que Dios no me escuchaba. Fue entonces cuando mi director espiritual me habló del Seminario de Terrassa. Tomé algunos meses pensándolo pues debía dejarlo todo y, por medio del Espíritu Santo, que me dio fuerza, me lancé a esta gran aventura.

Estoy muy feliz y cada día voy aprendiendo más del misterio de Dios.

Andrés Ramírez

Com puc ajudar al Seminari?

1. Fent un donatiu únic:

Ingressar la quantitat escollida al compte de "la Caixa" 2100-3385-31-2200087848; Titular: Diòcesi de Terrassa-Seminari

2. Fent una subscripció d'ajuda periòdica al Seminari:

Nom ..... Cognoms .....

Adreça ..... Codi Postal .....

Telèfon .....

Faig el donatiu de ..... amb una periodicitat Mensual Trimestral Anual

Entitat bancària .....

Número de compte corrent (20 xifres) .....

Signatura

Envia aquesta butlleta a: Seminari de Terrassa, Santjoanistes 2, 08197 Valldoreix. Tel.: 936 744 999

Els donatius fets per al sosteniment de l'Església desgraven un 25 % de l'IRPF

(El Seminari es compromet a mantenir la privacitat d'aquestes dades que són per a ús exclusiu intern del Seminari Diocesà de Terrassa)